

Abstrakt

Tato práce analyzuje dva keramické soubory z vilových lázní v obci Pollena Trocchia v jižní Itálii. Soukromý lázeňský komplex byl pravděpodobně součástí římské vily postavené na počátku 2. století př. Kr. a zničené výbuchem Vesuvu v roce 472, jenž poskytl důležitý *terminus ante quem*. Předchozí studie ukázaly, že v 5. století po Kr. se lázeňský komplex stal skládkou použité keramiky a hbitovem. Nicméně archeologický výzkum podzemní nádrže v severozápadní části lázní přinesl poněkud jiné poznatky. Za účelem lepšího pochopení účelu nádrže před samotnou erupcí, byl keramický soubor z cisterny srovnán se souborem z jedné z koupelen identifikované jako *laconicum*. V porovnání se zbytkem lázní, bylo v nádrži nalezeno nízké množství stěp, a zároveň také poměr zastoupených keramických typů byl limitován. Africká importy, jež byly zastoupeny minimálně, ustoupily velkému množství lokálních produktů. Většina tvarů byla zastoupena objemnými džbány lokální výroby, jež mohou být snadno spojeny s vodním zásobováním. Tam, kde to bylo možné, byly nádoby datovány do druhé poloviny 5. století. Proto je pravděpodobné, že nádrž byla používána ke svému původnímu účelu ještě dlouho poté, co byly lázně demontovány a přeměněny na skládku. S ohledem na přítomnost keramických stěp a zvířecích kostí je možné konstatovat, že obyvatelé přilehlé vily přestali nádrž používat ještě před samotnou erupcí, a to pravděpodobně po druhé polovině 5. století.